

Rebequeries....

Hi ha moments en què els nens ens posen a prova. I el moment de les rebequeries (« pataletas » en castellà) és un dels inolvidables.

Sense cap motiu aparent, el nen comença plorar de forma desconsolada, en ocasions es tira pel terra, crida, pica, es desespera.....

Les característiques d'una rabieta són:

- pot passar en qualsevol moment.
- No hi ha cap raó que expliqui què li passa.
- Ploren més quan els intentem calmar.
- Poden durar bastant.
- Als pares « novatos » els deixa molt descol.locats.

Què cal fer ?

- Identificar que realment és una rebequeria.
- Un cop que ja sabem què li passa, mirarem de guardar la calma i, sobretot, **NO EMPRENYAR-NOS**.
- És molt important **NO FER CAS**. Les rabietes es poden convertir en un xantatge emocional als pares per tal que facin el que el nen vol (s'inverteixen els papers).
- Deixar-lo que plorin una estona, No fer res en aquests moments.
- Cal anar-los distraient a mesura que passa el temps, sense gaire ènfasi, donat que qualsevol cosa que fem nosaltres servirà perquè el nen plori més.
- En ocasions va bé que canviïn d'habitació, seguir el passeig que estiguem fent pel carrer,...és a dir, seguir amb normalitat la tasca que estàvem fent.
- Parlar poc i amb seguretat. Hi haurà nens que parlant es calmaran. De totes formes cal que **“no ens rebaixem a les seves exigències”**.
- **No permeteu que us peguin**. En tot cas podem desviar la seva ràbia cap a altres objectes, el terra mateix, dient que trepitji fort i que “el terra té la culpa”, p.ex.
- En tot cas, cal acceptar aquests plora amb comprensió, donat que forma part del desenvolupament psicològic del nen.

Cal pensar també que el nen, a la vegada que plora, ens observa. I va mirant a veure què fem nosaltres. Nosaltres el que fem és sentir i expressar emocions, com:

- nervis
- impotència,
- seguretat
- complaença,
- carinyo.
- Contundència,
- Etc.

El nen, amb la seva pataleta, pot aprendre a incitar l'estat emocional de l'adult que hi veu cada cop que hi ha una pataleta.

Rebequeria del nen → provoca → Emoció a l'adult.

Depenen de l'emoció que ens provoqui, aquestes pataletes s'aniran extingint o s'allargaran encara més en el temps. **TOT DEPÈN DE LA NOSTRA RESPOSTA.**

En tot cas, si hi ha rebequeries amb més de 4 anys, la situació es pot considerar greu (cal diferenciar quan el nen s'emprenya – que ho fem a qualsevol edat- de quan és una veritable rebequeria, que és molt més greu i aparatós amb cinc anys, p.ex.).

També, depenent de la sensibilitat del nen podem classificar dos tipus de respostes:

Nens molt sensibles:

- Necessiten que els parlem, buscant la relació personal.
- En ocasions NO poden calmar-se per sí mateixos, necessitant que l'adult estigui mínimament per ells. Poden estar més d'una hora plorant i tampoc convé.
- De totes formes cal deixar-los fer al menys 15-20 minuts, depenent del caràcter del nen.

Nens "tot terreny"

- Totalment impossible de poder parlar amb ells o raonar. Us ho asseguro.
- És més fàcil que parin de plorar de forma espontània.
- Es distreuen més fàcilment que els del grup anterior.
- Tenen més necessitat de descarregar físicament l'energia, donant cops o patades.
- Necessiten jocs amb emocions (atrapar, amagar, lluita, jocs a les fosques, a disfrassar-se, fer cabanes, etc., tot el que no siguin jocs de taula).

Nosaltres com a educadors no rebutjem al nen, sinó a la conducta que fa. Cal acceptar la seva protesta i fer-los saber que els estimem, però no caurem a la trampa de fer-los cas perquè ploren.